

ขี้เหล็ก

ขี้เหล็ก

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Senna siamea* (Lam.) Irwin & Barneby.

ชื่อวงศ์ CAESALPINIACEAE

ชื่ออื่น ขี้เหล็กใหญ่ (ภาคกลาง) ขี้เหล็กแก่น (ราชบุรี) ขี้เหล็กหลวง (ภาคเหนือ) ขี้เหล็กบ้าน (ลำปาง, สุราษฎร์ธานี) ผักจี้ลี้ (เงี้ยว-แม่ฮ่องสอน) แมะขี้เหละพะโด (กะเหรี่ยง-แม่ฮ่องสอน) ยะหา (มลายู-ปัตตานี)

ลักษณะทั่วไป

เป็นไม้ยืนต้น แตกกิ่งก้านเป็นพุ่ม ใบเป็นใบประกอบแบบขนนก ใบย่อยมี 13 – 19 ใบ รูปรี ปลายใบเว้า ตื้นๆ ขอบใบเรียบ แผ่นใบบางเรียบ สีเขียว ดอกออกเป็นช่อแยกแขนงที่ปลายกิ่ง ดอกสีเหลือง กลีบดอกมี 5 กลีบ ผลเป็นฝักแบนยาวสีน้ำตาล เมล็ดมีหลายเมล็ด

สรรพคุณ

ถ่ายพิษ ถ่ายเส้น แก้กษัย ขับโลหิต แก้ไข้ แก้เตโชธาตุพิการ

ดอก ใช้เป็นยานอนหลับ ลดความดันโลหิต

ดอกตูมและใบอ่อน เป็นยาระบาย

แก่น ใช้แก้ไข้ ทำให้อนหลับ รักษาแกมโรค

อ้างอิงข้อมูลจาก : หนังสือประมวลสรรพคุณสมุนไพร 1

จัดทำโดย : กลุ่มงานวิชาการเภสัชกรรมแผนไทย สถาบันการแพทย์แผนไทย

กรมการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก